

URZĄD
PATENTOWY
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

POLSKA

KONSULTACJE KRAJOWE

PROJEKT WNIOSKU DOTYCZĄCEGO

WSPÓLNEGO

EUROPEJSKIEGO

STANOWISKA

W SPRAWIE

HARMONIZACJI

MATERIALNEGO PRAWA

PATENTOWEGO

GRUDZIEŃ 2025 R. – LUTY 2026 R.

WYNIKI ANALIZY
URZĄD PATENTOWY RP

MARZEC 2026 R.

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE	2
2. ULGA W NOWOŚCI (ROZDZIAŁ 3.1 PROJEKTU)	3
3. KOLIZYJNE ZGŁOSZENIA WYNAŁAZKÓW (ROZDZIAŁ 3.2 PROJEKTU)	6
4. PRAWA UŻYWACZA UPRZEDNIEGO (ROZDZIAŁ 3.3 PROJEKTU)	7
5. WNIOSKI KOŃCOWE	9

1. WPROWADZENIE

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej (UPRP) przeprowadził konsultacje krajowe dotyczące projektu wspólnej praktyki harmonizacji materialnego prawa patentowego (SPLH). Projekt ten jest opracowywany przez Europejski Urząd Patentowy (EPO) we współpracy z krajowymi urzędami patentowymi (Draft proposal for a common European position regarding best practice from a European perspective in an SPLH context, CA/PL 21/25).

Projekt dotyczy trzech kluczowych elementów proponowanej harmonizacji: ulgi w nowości (ang. *grace period*), praw użytkownika uprzedniego (ang. *prior user rights*, PUR) oraz kolizyjnych zgłoszeń patentowych (ang. *conflicting applications*). Celem projektu jest wypracowanie wspólnego stanowiska europejskiego, odzwierciedlającego najlepsze praktyki, które mogłyby stanowić podstawę dla dalszych działań na rzecz harmonizacji materialnego prawa patentowego.

KONSULTACJE KRAJOWE Z POLSKIMI UŻYTKOWNIKAMI SYSTEMU PATENTOWEGO DOTYCZĄCE PROJEKTU WSPÓLNEJ PRAKTYKI HARMONIZACJI MATERIALNEGO PRAWA PATENTOWEGO

19 grudnia 2025 r. UPRP rozesłał mailowe zaproszenia do udziału w konsultacjach wraz z linkiem do wypełnienia ankiety. Dodatkowo na stronie internetowej oraz w mediach społecznościowych UPRP zostały umieszczone informacje o trwających konsultacjach. Termin nadsyłania odpowiedzi upływał 7 lutego 2026 r.

ZESTAW PYTAŃ ANKIETOWYCH

Uczestników konsultacji poproszono o udzielenie odpowiedzi na poniższe pytania:

1. Czy przedstawiona propozycja jest zasadniczo wyważona, spójna i możliwa do zastosowania?
2. Czy przedstawiona propozycja może stanowić dobrą podstawę do dalszych prac nad harmonizacją materialnego prawa patentowego?
3. W przypadku braku poparcia propozycji – prosimy o wskazanie elementów projektu, które uniemożliwiają osiągnięcie porozumienia.

Adresatami zaproszeń do udziału w konsultacjach byli przedstawiciele środowiska akademickiego, rzeczników patentowych, sektora farmaceutycznego oraz przedsiębiorców.

GŁÓWNI UŻYTKOWNICY SYSTEMU ORAZ ICH ODPOWIEDZI

UPRP otrzymał 10 odpowiedzi, z czego część zawierała szczegółowe stanowiska pisemne. Wśród respondentów znaleźli się przedstawiciele uniwersytetów, instytutów badawczych, przemysłu, stowarzyszeń zawodowych związanych z prawem własności przemysłowej oraz jeden ekspert niezależny.

Większość respondentów uznała projekt za możliwą podstawę do dalszych prac harmonizacyjnych. Wskazano, że harmonizacja materialnego prawa patentowego może

przyczynić się do poprawy funkcjonowania globalnego systemu ochrony własności przemysłowej. Jednocześnie podkreślano, że przedstawione propozycje wymagają dalszej analizy oraz doprecyzowania, tak aby zapewnić właściwą równowagę pomiędzy interesami użytkowników systemu patentowego oraz interesem publicznym.

Jednocześnie jeden z respondentów – organizacja reprezentująca przedsiębiorców z sektora farmaceutycznego w Polsce – przedstawił stanowisko odmienne. Wskazano, że obecny europejski system oparty na zasadzie *first-to-file* zapewnia wysoki poziom pewności prawnej i najlepiej odpowiada potrzebom europejskich przedsiębiorców, w związku z czym postulowano brak zaangażowania Polski w dalsze prace nad harmonizacją materialnego prawa patentowego. Podnoszono również, że proponowane zmiany mogłyby w większym stopniu sprzyjać podmiotom spoza Europy, a jednocześnie zwiększać ryzyko sporów oraz podwyższać koszty funkcjonowania w systemie patentowym, w szczególności dla przedsiębiorstw z sektora MŚP. Wskazywano ponadto, że ze względu na niewiążący charakter inicjatywy oraz koncentrację na potencjalnych ustępstwach wobec systemów pozaeuropejskich trudno uznać ją za rzeczywisty przejaw harmonizacji materialnego prawa patentowego.

2. ULGA W NOWOŚCI (ROZDZIAŁ 3.1 PROJEKTU)

ZNACZENIE ZASADY *FIRST-TO-FILE* DLA PEWNOŚCI PRAWA

Projekt przewiduje wprowadzenie ulgi w nowości (ang. *grace period*) obejmującej wszelkie ujawnienia przedzgłoszeniowe (ang. *prefiling disclosure*, PFD) dokonane przez zgłaszającego, na jego rzecz lub za jego zgodą. Okres ten miałby wynosić 12 miesięcy i być liczony od daty zgłoszenia, przy czym ciężar dowodu w zakresie możliwości skorzystania z ulgi spoczywałby na zgłaszającym. Zgłoszenie wraz z oświadczeniem zawierającym wykaz ujawnień objętych ulgą powinno być publikowane po 18 miesiącach od daty pierwszeństwa lub daty zgłoszenia. Przewiduje się również możliwość powstania praw użytkownika uprzedniego w przypadku uzyskania przez osobę trzecią wiedzy o wynalazku na podstawie PFD.

Według respondentów ulga w nowości stanowi najbardziej kontrowersyjny element projektu. Część z nich wyraźnie sprzeciwiała się wprowadzaniu tej instytucji, podkreślając znaczenie utrzymania zasady *first-to-file* jako jednego z podstawowych elementów zapewniających przewidywalność systemu patentowego. Inni wskazywali natomiast, że ulga w nowości mogłaby być dopuszczalna pod warunkiem wprowadzenia odpowiednich mechanizmów zapewniających przejrzystość systemu i ochronę interesów jego użytkowników.

Respondenci podkreślali, że zasada *first-to-file* sprzyja przejrzystości obrotu oraz umożliwia uczestnikom rynku podejmowanie decyzji inwestycyjnych na podstawie stabilnych ram prawnych. W związku z tym wskazywano, że ewentualna ulga w nowości powinna stanowić wąski wyjątek od obowiązującej zasady i być ograniczona do jasno określonych sytuacji.

Jednocześnie podnoszono, że jeżeli wprowadzenie ulgi w nowości okazałoby się nieuniknione, rozwiązanie to mogłoby zostać zaakceptowane wyłącznie jako element rozsądnego, spójnego i zrównoważonego pakietu regulacyjnego, który:

1. nie narusza zasady *first-to-file*;
2. nie jest nadmiernie uciążliwy dla żadnej ze stron obrotu;
3. zapewnia pełną przejrzystość systemu;
4. obejmuje ujednolicone, realne i skuteczne prawa użytkownika uprzedniego, które to prawa są traktowane jako nierozdzielna część każdego systemu przewidującego ulgę w nowości.

WĄTPLIWOŚCI DOTYCZĄCE FUNKCJONOWANIA ULGI W NOWOŚCI

Proponowany model ulgi w nowości budził liczne wątpliwości respondentów. Wskazywano, że możliwość wcześniejszego ujawnienia wynalazku przy jednoczesnym późniejszym zgłoszeniu patentowym może utrudniać identyfikację rzeczywistego stanu techniki oraz ograniczać funkcję informacyjną systemu patentowego.

Podnoszono również, że rozwiązanie to może negatywnie wpływać na możliwość przeprowadzania rzetelnych analiz stanu techniki oraz analiz czystości patentowej (ang. *Freedom to Operate*, FTO), a także na ocenę ryzyka naruszenia praw osób trzecich. Wskazywano, że może to oddziaływać na decyzje inwestycyjne i badawczo-rozwojowe przedsiębiorstw, które w znacznym stopniu opierają się na takich analizach, a także na ogólną transparentność i przewidywalność otoczenia prawnego. Część respondentów zwracała również uwagę na ryzyko powstania asymetrii informacyjnej pomiędzy podmiotami korzystającymi z ulgi w nowości a podmiotami, które zachowują poufność do momentu dokonania zgłoszenia patentowego.

Jednocześnie niektórzy respondenci ze środowiska naukowego wskazywali, że w określonych przypadkach ulga w nowości mogłaby stanowić użyteczne rozwiązanie, w szczególności w środowisku akademickim. Podkreślano, że z punktu widzenia uczelni wyższych proponowany *grace period* mógłby być przydatny np. w przypadku wcześniejszych publikacji wyników badań w artykułach naukowych lub podczas wystąpień konferencyjnych pracowników uczelni.

Ten sam respondent zwrócił jednak uwagę, że proponowana harmonizacja wymagałaby w tym zakresie doprecyzowania. W szczególności wskazywano na potrzebę wyraźnego określenia, że publikacja lub wystąpienie konferencyjne pracownika uczelni powinny być traktowane jako ujawnienie dokonane przez zgłaszającego (tj. uczelnię) lub na jego rzecz bądź za jego zgodą. Podnoszono również konieczność jednoznacznego uregulowania sytuacji publikacji wieloautorskich, w których autorzy posiadają afiliacje różnych uczelni lub podmiotów.

WARUNKI EWENTUALNEGO WPROWADZENIA ULGI W NOWOŚCI

Respondenci podkreślali, że rozważana harmonizacja powinna być analizowana i wdrażana z dużą ostrożnością. Konieczne jest, aby uwzględniała m.in.: jasne i jednolite zasady dotyczące wpływu ulgi w nowości na datę publikacji zgłoszenia wynalazku,

ograniczenie możliwości jej strategicznego wykorzystywania – w szczególności w zakresie wpływu na datę publikacji zgłoszeń, a także mechanizmy zapewniające terminową dostępność informacji o zgłoszeniach wynalazków.

Wskazywano również na potrzebę zachowania równowagi pomiędzy interesem zgłaszających i uprawnionych z patentów a interesem publicznym, w tym dostępem do informacji patentowej, oraz zapewnienia użytkownikom systemu odpowiedniej wiedzy o stanie techniki.

Zdaniem respondentów zaproponowany w projekcie kształt wymogów związanych z ulgą w nowości nie pozwala w pełni na realizację powyższych celów, przez co może utrudniać właściwe wyważenie interesów wszystkich uczestników systemu patentowego.

Respondenci podkreślali również, że ewentualne wprowadzenie ulgi w nowości powinno zostać powiązane z mechanizmami zapewniającymi przejrzystość systemu patentowego oraz dostępność informacji dla jego użytkowników. W tym kontekście wskazywano w szczególności na obowiązek:

1. złożenia najpóźniej w dniu dokonania zgłoszenia wynalazku oświadczenia o zamiarze skorzystania z ulgi w nowości, zawierającego informacje o wcześniejszych ujawnieniach dokonanych przez zgłaszającego lub na jego rzecz, które mają stanowić podstawę zastosowania tej instytucji;
2. przedstawienia dokumentacji dotyczącej *grace period*, która powinna stanowić integralną część aktu zgłoszenia, być powiązana z dokumentem pierwszeństwa oraz być publicznie dostępna najpóźniej w dniu publikacji zgłoszenia, przy czym ciężar dowodu w tym zakresie powinien spoczywać na zgłaszającym;
3. wyraźnego wskazania w publikacji zgłoszenia patentowego, że korzysta ono z ulgi w nowości, a tym samym publicznego ujawnienia tej okoliczności.

W jednym ze stanowisk wskazywano ponadto, że w przypadku ujawnienia przedzgłoszeniowego (PFD) publikacja zgłoszenia powinna następować po 18 miesiącach liczonych od najwcześniejszej istotnej daty, w tym także od daty PFD. Podkreślano, że wspólna praktyka powinna gwarantować publikację zgłoszeń korzystających z ulgi w nowości po 18 miesiącach liczonych od najwcześniejszej z następujących dat: daty pierwszeństwa, daty zgłoszenia lub daty ujawnienia stanowiącego podstawę *grace period*, czyli PFD. Wskazywano, że bez zachowania tej zasady nie jest możliwe zapewnienie pewności prawa ani równowagi interesów. Zaznaczano również, że taka publikacja nie powinna być określana jako publikacja przyspieszona, lecz jako publikacja dokonywana z zachowaniem standardowego terminu 18 miesięcy liczonego od najwcześniejszej z powyższych dat.

RELACJA ULGI W NOWOŚCI Z PRAWAMI UŻYWCZA UPRZEDNIEGO

Respondenci zwracali uwagę na potencjalne problemy wynikające z relacji pomiędzy ulgą w nowości a prawami użytkownika uprzedniego. W szczególności wskazywano, że przyznanie takich praw osobom trzecim, które uzyskały wiedzę o wynalazku w wyniku ujawnienia dokonanego przez samego wynalazcę w okresie karencji, mogłoby prowadzić

do korzystania z cudzej koncepcji bez własnego wkładu twórczego. W ocenie części respondentów rozwiązanie takie osłabiałoby sens instytucji ulgi w nowości oraz ograniczałoby możliwość uzyskania realnych korzyści z ochrony patentowej.

Jeden z respondentów wskazał, że co do zasady popiera rozwiązania dotyczące ulgi w nowości, z wyjątkiem możliwości powstania praw użytkownika uprzedniego w przypadku PFD dokonanego przez zgłaszającego, jego poprzednika prawnego lub za ich zgodą. Podnoszono, że choć prawa użytkownika uprzedniego oparte na niezależnych działaniach osób trzecich mogą być uznane za uzasadnione, to przyznawanie ich na podstawie ujawnienia bezpośrednio związanego z wynalazkiem, który następnie może zostać zgłoszony do ochrony patentowej, jest rozwiązaniem wewnętrze niespójnym. Wskazywano również, że połączenie ulgi w nowości z możliwością powstania praw użytkownika uprzedniego na podstawie PFD może w praktyce podważać sens tej instytucji oraz ograniczać możliwość uzyskania korzyści z ochrony patentowej i zwrotu nakładów poniesionych na badania i rozwój.

Zwrócono również uwagę na znaczenie tego zagadnienia w kontekście prac normalizacyjnych. Wskazano, że podmioty uczestniczące w pracach nad tworzeniem norm często dokonują zgłoszeń patentowych przed ujawnieniem rozwiązań w toku takich prac, aby uniknąć utraty nowości. W ocenie tego respondenta proponowane zmiany mogłyby spowodować, że praktyczne znaczenie ulgi w nowości w kontekście procesów standaryzacyjnych byłoby znikome, ponieważ nikt świadomie nie ujawniłby wynalazku przed jego zgłoszeniem do opatentowania, w wypadku gdy takie zgłoszenie dałoby jednocześnie podstawy do powoływania się na prawa użytkownika uprzedniego.

PODSUMOWANIE

Kwestie dotyczące ulgi w nowości były przedmiotem szczególnie obszernych komentarzy respondentów. Odpowiadający na pytania zawarte w ankiecie podkreślali konieczność zachowania zasady *first-to-file* oraz traktowania ewentualnej ulgi jako wąskiego wyjątku od tej zasady. Wskazywano również na potrzebę wprowadzenia mechanizmów zapewniających transparentność systemu patentowego oraz zwracano uwagę na potencjalne konsekwencje proponowanych rozwiązań dla funkcji informacyjnej tego systemu i relacji z prawami użytkownika uprzedniego.

3. KOLIZYJNE ZGŁOSZENIA WYNALAZKÓW (ROZDZIAŁ 3.2 PROJEKTU)

W projekcie przedstawiono najważniejsze cechy kolizyjnych zgłoszeń wynalazków, rozumianych jako wcześniejsze zgłoszenia wynalazków o późniejszej dacie publikacji (art. 54(3) EPC). W szczególności wskazano, że:

1. stanowią one stan techniki jedynie dla celów oceny nowości;
2. wykluczona jest autokolizja (ang. *anti-self-collision*);
3. obowiązuje podejście całościowe (ang. *whole content approach*);

4. zgłoszenia PCT stają się „ukrytym” stanem techniki dopiero po wejściu w fazę krajową/regionalną zgodnie z przepisami EPC;
5. obowiązuje zakaz podwójnego patentowania.

Respondenci wskazywali, że taka koncepcja zasługuje na pozytywną ocenę i poparcie. Jednocześnie zwracali uwagę na potencjalne zagrożenia dla funkcjonowania systemu zgłoszeń kolizyjnych wynikające z wprowadzenia ulgi w nowości, w szczególności:

1. ryzyko zwiększenia liczby „ukrytych” kolizyjnych zgłoszeń wynalazków (ang. *secret prior art*);
2. ryzyko pojawienia się istotnych dla oceny nowości dokumentów ze stanu techniki na późniejszym etapie postępowania;
3. zmniejszenie skuteczności analiz stanu techniki i analiz czystości patentowej na wczesnym etapie projektów naukowo-badawczych;
4. zwiększenie ryzyka podejmowania niekorzystnych decyzji technologicznych i inwestycyjnych na podstawie niepełnego stanu techniki, co stoi w sprzeczności z fundamentalną informacyjną funkcją systemu patentowego.

Zwracano uwagę na konieczność wprowadzenia odpowiednich mechanizmów regulujących wpływ ulgi w nowości na kolizyjne zgłoszenia wynalazków. Podnoszono, że brak takich zabezpieczeń może prowadzić do zaburzenia pozycji podmiotów uczestniczących w systemie patentowym. Jako konieczne wskazywano uregulowanie w harmonizacji relacji między ulgą w nowości a zgłoszeniami kolizyjnymi, tak aby uniknąć zwiększenia liczby sporów, sprzeciwów i postępowań unieważnieniowych opartych m.in. na zgłoszeniach kolizyjnych zidentyfikowanych na późnych etapach. Za fundamentalne uznawano ograniczenie skutków zgłoszeń kolizyjnych wyłącznie do oceny nowości. Wskazywano również, że istotne jest odpowiednie ukształtowanie praw użytkownika uprzedniego jako mechanizmu równoważącego interes zgłaszających i podmiotów trzecich działających w dobrej wierze.

PODSUMOWANIE

Większość respondentów, którzy wypowiedzieli się w tym zakresie, oceniła propozycje dotyczące zgłoszeń kolizyjnych pozytywnie i uznała je za godne poparcia. Jednocześnie wskazywano, że w kontekście zgłoszeń kolizyjnych ewentualnemu wprowadzeniu ulgi w nowości powinny towarzyszyć mechanizmy zabezpieczające, równoważące pozycje podmiotów uczestniczących w systemie patentowym. Za konieczne uznano wprowadzenie regulacji określających relację między ulgą w nowości a zgłoszeniami kolizyjnymi. Jako fundamentalne wskazano ograniczenie skutków zgłoszeń kolizyjnych wyłącznie do oceny nowości.

4. PRAWA UŻYWACZA UPRZEDNIEGO (ROZDZIAŁ 3.3 PROJEKTU)

Projekt przewiduje sytuację, w której podmiot trzeci uzyskuje prawa użytkownika uprzedniego, bazując na informacjach ujawnionych przez zgłaszającego lub na jego rzecz w okresie ulgi w nowości.

Respondenci wskazywali, że w tym kontekście prawa użytkownika uprzedniego pełnią funkcję stabilizującą system i powinny być postrzegane jako kluczowy element harmonizacji. Wskazywano, że ujednolicone prawa użytkownika uprzedniego muszą stanowić obowiązkowy składnik pakietu regulacyjnego powiązanego z ulgą w nowości. Zdaniem respondentów wprowadzenie ulgi w nowości w zaproponowanym w projekcie kształcie bez równoczesnego wzmocnienia i ujednolicenia praw użytkownika uprzedniego mogłoby prowadzić do istotnego zachwiania równowagi praw pomiędzy podmiotami zgłaszającymi a podmiotami trzecimi.

Zdaniem respondentów harmonizacja instytucji użytkownika uprzedniego powinna gwarantować pewność prawa oraz przewidywalność rozstrzygnięć sądowych w poszczególnych państwach, a także zakładać przyjęcie jednoznacznych i szczegółowych regulacji odnoszących się zarówno do momentu powstania prawa użytkownika uprzedniego, jak i do zakresu jego stosowania.

Za istotne uznano również precyzyjne zdefiniowanie terminów użytych w wyrażeniu *prior user rights can accrue where a third party has used or made effective and serious preparations to use an invention commercially*, w tym w szczególności rozumienie pojęć *had used* oraz *made effective and serious preparations*, a także wskazanie, w jaki sposób okoliczności te powinny być wykazywane w postępowaniu. Zdaniem respondentów ciężar dowodu powinien spoczywać na podmiocie powołującym się na to prawo.

Z aprobatą odniesiono się do propozycji uregulowania zakresu praw użytkownika uprzedniego w sposób pozbawiony ograniczeń zarówno ilościowych, jak i jakościowych, w szczególności w odniesieniu do możliwości modyfikowania wynalazku w sposób powiązany z jego naturalnym rozwojem. Podkreślono jednocześnie, że dotychczasowe polskie orzecznictwo interpretowało tę kwestię w odmienny sposób.

Zwracano także uwagę na konieczność jednoznacznego określenia terytorialnego zakresu praw użytkownika uprzedniego. Wskazano m.in. na potrzebę wyjaśnienia, czy w przypadku patentów europejskich uprawnienie to będzie obejmowało wszystkie kraje ochrony. Jednocześnie zaznaczano, że zakres terytorialny praw użytkownika uprzedniego powinien być ściśle powiązany z zasięgiem geograficznym użytkowania lub skutecznych i poważnych przygotowań.

Zasugerowano ponadto rezygnację z ostatniej z przesłanek wskazanej w pkt 3.3.1 projektu (utrata uprawnień w przypadku całkowitego zaprzestania korzystania z wynalazku lub prowadzenia działalności z nim związanej), uznając ją za niedookreśloną i zbędną (brak znaczenia praktycznego, jeśli użytkownik uprzedni nie korzysta ze swoich uprawnień).

Respondenci pozytywnie odnosili się do koncepcji harmonizacji praw użytkownika uprzedniego, wskazując jednak, że propozycje zawarte w pkt 3.3.2 dotyczące elementów „*deep*” *harmonisation* w obecnym kształcie byłyby trudne do zastosowania w praktyce. Zwrócono uwagę, że propozycje te zawierają wiele sformułowań, które sądy krajowe mogą interpretować w odmienny sposób, np. pojęcie „kompletności” posiadania wynalazku (ang. *possession of the invention must be complete*).

PODSUMOWANIE

Większość respondentów pozytywnie oceniła propozycje dotyczące harmonizacji praw użytkownika uprzedniego i uznała je za godne poparcia. Podkreślano, że prawa te pełnią funkcję stabilizującą system, a ich ujednoliconą regulacja powinna stanowić obowiązkowy element pakietu regulacyjnego powiązanego z ulgą w nowości. Wskazywano, że wprowadzenie ulgi w nowości bez równoczesnego wzmocnienia i ujednolicenia praw użytkownika uprzedniego mogłoby prowadzić do istotnego zachwiania równowagi pomiędzy podmiotami zgłaszającymi a podmiotami trzecimi. Jednocześnie dostrzegano, że osiągnięcie harmonizacji może być trudne z uwagi na możliwość różnej interpretacji pojęć istotnych do oceny praw użytkownika uprzedniego w poszczególnych jurysdykcjach.

5. WNIOSKI KOŃCOWE

Analiza wyników konsultacji wskazuje na duże zainteresowanie polskich użytkowników systemu patentowego projektem harmonizacji materialnego prawa patentowego. Część odpowiedzi stanowiły szczegółowe i obszerne stanowiska zawierające wartościowe spostrzeżenia oraz konstruktywne uwagi. Otrzymane opinie pokazują zarówno dogłębną znajomość tematu, jak i wysoki poziom wiedzy specjalistycznej respondentów.

Na podstawie analizy otrzymanych odpowiedzi można stwierdzić, że istnieje duże zrozumienie dla harmonizacji prawa patentowego. Jednocześnie respondenci zdecydowanie opowiadali się za utrzymaniem zasady *first-to-file*. Wprowadzenie ulgi w nowości oceniano jako niepożądane, wskazując jednocześnie, że w przypadku konieczności jej wprowadzenia powinna ona stanowić wąski, wyraźnie określony wyjątek, obwarowany mechanizmami zabezpieczającymi.

Z kolei dwa pozostałe elementy – kolizyjne zgłoszenia patentowe oraz prawa użytkownika uprzedniego – uznano za niezbędny element pakietu harmonizacyjnego w przypadku konieczności wprowadzenia ulgi w nowości. Te rozwiązania pozwalałyby zachować równowagę pomiędzy podmiotami funkcjonującymi na rynku.

Respondenci zwracali również uwagę na znaczenie kontynuowania dyskusji w tym zakresie oraz wyrazili zainteresowanie wynikami przeprowadzonych konsultacji. Część respondentów zadeklarowała także gotowość do dalszego wspierania procesu harmonizacji materialnego prawa patentowego.

AUTORZY OPRACOWANIA

Aleksandra Jabłońska, Dyrektor

Departament Prawny i Orzecznictwa

Email: Aleksandra.Jablonska@uprp.gov.pl

Małgorzata Kozłowska, Zastępca Dyrektora

Departament Biotechnologii i Chemii

Email: Malgorzata.Kozlowska@uprp.gov.pl

Beata Oleszek, Naczelnik Wydziału

Departament Współpracy Międzynarodowej

Email: Beata.Oleszek@uprp.gov.pl

Julia Huczuk, Starszy Specjalista

Departament Współpracy Międzynarodowej

Email: Julia.Huczuk@uprp.gov.pl

KOREKTA

Ewelina Sienkiewicz